

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0467

(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. P.G. Salvadori, mr. dr. N. Strohmaier, mr. J. van der Groen, mr. E.C. Ruinaard, leden en mr. L.P. Stapel, secretaris)

Datum uitspraak	19 juni 2023
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Utrecht, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. Beëindiging bancaire relatie. Naar het oordeel van de commissie dient de registratie van de strafrechtelijke persoonsgegevens van de consument in de externe registers, terug te worden gebracht naar één jaar wat er feitelijk op neerkomt dat deze registraties moeten worden verwijderd. Deze registraties moeten daarom verwijderd worden. De registraties in de interne registers mogen blijven staan, maar moeten wel met één jaar verkort worden. De beëindiging van de bankrelatie blijft in stand. Vordering deels toegewezen.

I. Procedure

- I.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) het verweerschrift van de bank; 3) de repliek van de consument; 4) de dupliek van de bank; 5) de brief van de bank van 12 april 2023 en 6) de reactie daarop van de consument van 25 april 2023.
- I.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 29 maart 2023. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn moeder en zijn vertegenwoordiger mr. L.E. de Rode, advocaat. Namens de bank waren aanwezig de heer [naam 1], adviseur Fraud, mevrouw mr. [naam 2], advocaat en de heer [naam 3], stagiair.
- I.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.
- I.4 Na de hoorzitting heeft de commissie per brief aanvullende vragen gesteld aan de bank. Deze vragen heeft de bank beantwoord bij brief van 12 april 2023. De consument is in de gelegenheid gesteld op de brief van de bank te reageren. Dit heeft (de vertegenwoordiger van) de consument gedaan bij brief van 25 april 2023.

- 1.5 Vervolgens heeft de commissie beslist de meervoudige commissie uit te breiden met de leden mr. J. van der Groen en mr. E.C. Ruinaard naar een vijfkoppige commissie. Partijen zijn hierover bij brief van 9 mei 2023 geïnformeerd.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De consument had een betaalrekening bij de bank met daarbij horend een pinpas met bijpassende pincode.
- 2.2 Op 14 februari 2022 heeft een klant van de bank als gevolg van 'spoofing' dan wel zogenoemde bankhelpdeskfraude een bedrag van € 9.000,30 overgeboekt naar de betaalrekening van de consument.
- 2.3 Op 23 februari 2022 heeft de consument bij de politie aangifte gedaan van oplichting en verduistering. Voor zover relevant staat in zijn aangifte het volgende:

'Op 13 februari kreeg ik een snapchat binnen van [X], dit zag ik bij zijn account staan.

Ik zag screenshot over het investeren in Bitcoins. Ook zag ik op de screenshots successen welke er gehaald waren.

(...)

[X] vroeg of ik interesse had om te investeren. Ik gaf eerst aan dat ik nog niet wilde investeren. [X] heeft toen mijn vertrouwen gewonnen door met voorbeeld succes verhalen te komen

Hij liet mij screenshots zien waarop te zien was dat hij goed geld had verdient. Hij vertelde dat ik wel 50.000,- euro winst kon behalen.

Door zijn verhaal wekte het bij mij meer interesse en gaf ik aan dat ik wel wilde proberen wat te investeren. Mijn moeder is alleen en werkt zich een slag in de ronde. Ik wilde proberen om de financiële zorgen wat te verlichten. Ik zie dat mijn moeder moeite heeft om rond te komen. (...)

Ik hoorde van [X] dat ik een account aan moest maken bij bitcoin.com. Ik heb een account aangemaakt (...) Het account moest gekoppeld worden aan mijn Rabobank rekening, (...).

Het was mij wel gelukt om te koppelen, maar [X] gaf aan dat hij nog iets moest doen om het account goed te koppelen. Hij zei dat hij langs zou komen om het voor elkaar te maken. (...)

Ik heb toen mijn adres doorgegeven. Rond 22:30 uur kwam er een taxi aangereden en hier stapte een man uit. (...)

Ik ben toen naar de deur gelopen. Ik hoorde de jongen zeggen dat hij mijn telefoon en bankpas nodig had. Ik wilde dit eerst niet geven, hij zei dat hij het echt nodig had anders lukte het niet om het te koppelen.

Ik heb ook mijn pincode gegeven van mijn telefoon. Ik heb niet mijn pincode gegeven van mijn bankpas, deze stond wel bij mijn notities in mijn telefoon.

Ik kon niet zien wat hij op mijn telefoon aan het doen was.

Hij vertelde dat het niet lukte en dat hij de telefoon en bankpas mee zou nemen om het account te koppelen aan mijn Rabobank. Ik was overdonderd, en ik gaf aan dat hij het niet mee zou krijgen. De jongen gaf aan dat ik alles de volgende dag terug zou krijgen.

Uiteindelijk heb ik toch mee ingestemd dat hij mijn telefoon en bankpas mee ging nemen.

*14 februari 2022 zou hij om 15.00 uur alles weer terug komen brengen naar mijn huis.
(...)*

Thuis heb ik verteld wat ik had gedaan. Ik heb nog met mijn moeders telefoon geprobeerd om contact te zoeken met [X]. [X] reageerde niet meer terug. (...).

Mijn moeder heeft gelijk de bank gebeld, mijn moeder heeft het verhaal uitgelegd wat er was gebeurd. Mijn moeder kreeg te horen van de bank dat er meerdere bedragen waren afgehaald en dat er reserveringen waren gedaan. De rekening is gelijk bevroren.'

- 2.4 Bij brief van 17 mei 2022 heeft de bank aan de consument laten weten dat zijn persoonsgegevens met ingang van 14 februari 2022 voor de duur van vier jaar zijn opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (verder te noemen EVR) en het Intern Verwijzingsregister (verder te noemen IVR). Als reden voor deze opname staat in de brief - voor zover relevant - het volgende:

'Uw gegevens zijn opgenomen om de volgende redenen: uw betrokkenheid bij een poging tot frauduleuze overboeking van € 9.000,30 op 14-02-2022 ten gunste van rekening [rekeningnummer van de consument]. Hiervan is aangifte gedaan.'

- 2.5 Vervolgens heeft de bank de consument bij brief van 25 mei 2022 geïnformeerd dat de bancaire relatie vanwege niet-integer gedrag met ingang van 26 juli 2022 beëindigd zal worden. De bank baseert deze opzegging op artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden. Verder staat in de brief dat de consument bij de bank een verzoek kan indienen voor het aanvragen van een Convenant Basisbankrekening.
- 2.6 Tegen deze maatregelen heeft de consument bezwaar gemaakt. Zijn bezwaar is niet door de bank gehonoreerd, waarna de consument zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

- 2.7 De consument vordert dat zijn persoonsgegevens uit zowel het Incidentenregister en het EVR (de externe registers) alsook het IVR (het interne register) worden verwijderd. Daarnaast vordert hij herstel van de bancaire relatie.
- 2.8 Ter onderbouwing van zijn vordering heeft de consument - zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd.
- 2.9 De bank heeft niet, althans onvoldoende, voldaan aan het kenbaarheidsvereiste zoals neergelegd in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (verder te noemen AVG). Bij het nemen van het besluit om de persoonsgegevens van de consument op te nemen in de diverse registers, heeft de bank onvoldoende zorg betracht. Zo heeft de bank zich onvoldoende rekenschap gegeven van het feit dat de consument slachtoffer is geworden van een oplichter. Deze oplichter heeft de consument ervan overtuigd dat hij (veel) geld kon verdienen door te investeren in crypto. Daartoe moest de consument zijn telefoon en bankpas aan de oplichter afgeven. De dag nadat de consument dit gedaan had, kwam zijn moeder hier achter. Zij heeft toen direct contact opgenomen met de bank om de bank te informeren over het strafbare feit waarvan de consument slachtoffer was geworden en om de bankrekening te laten blokkeren. Ook heeft de consument aangifte gedaan bij de politie van oplichting en verduistering. Dat de consument direct melding heeft gemaakt bij de bank van de oplichting, daarvan aangifte heeft gedaan en deze aangifte persoonlijk aan de bank heeft overhandigd, dient in zijn voordeel te wegen. Hij heeft er alles aan gedaan om de schade te beperken. Van deze omstandigheden heeft de bank geen dan wel onvoldoende kennisgenomen, alvorens over te gaan tot de registratie van de persoonsgegevens van de consument. Daarmee is niet voldaan aan het kenbaarheidsvereiste. De registraties zijn om die reden onrechtmatig.
- 2.10 Er is geen sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan (opzet)witwassen. Van een 'normaal' patroon dat doorgaans gezien wordt in vergelijkbare zaken, is geen sprake. Enig bewijs voor de constatering van de bank dat de consument de van fraude afkomstige gelden via zijn eigen betaalrekening wilde doorsluizen, is niet door de bank geleverd. De consument moet gezien worden als slachtoffer.

Het verweer

- 2.11 De bank heeft – zakelijk weergegeven – de volgende verweren gevoerd.
- 2.12 Op basis van de verklaring van de consument, de aangifte en de overige feiten is de bank tot het oordeel gekomen dat aan de vereisten voor registratie is voldaan. Dit besluit heeft de bank op zorgvuldige wijze genomen en de consument is daarin ook voldoende gekend. Het kenbaarheidsvereiste is niet geschonden.

- 2.13 De bank mocht overgaan tot registratie van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Er is sprake van een gebeurtenis in de zin van artikel 5.5.1 van de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen (verder te noemen de Gedragscode). Deze gebeurtenis behoeft zorg en aandacht van de bank ten behoeve van de veiligheid en de integriteit van de bank. Ook is voldaan aan het vereiste van artikel 6 lid 1 onder f AVG aangezien de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de bank.
- 2.14 Wanneer geoordeeld zou worden dat sprake is van verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens is ook voldaan aan het criterium dat de Hoge Raad daarvoor stelt. Voldoende is aangetoond dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld dat de bankrekening van de consument bij fraude betrokken is. Dat de consument zelf slachtoffer zou zijn maakt dit niet anders. Feit blijft immers dat de consument zijn telefoon, toegangscode, pinpas en pincode heeft afgestaan aan een onbekende. Daarmee heeft de consument de aanmerkelijke kans aanvaard dat misbruik zou worden gemaakt van zijn bankrekening.
- 2.15 Datzelfde geldt ook ten aanzien van de registraties in de externe registers. Er is sprake van gedragingen van de consument die een bedreiging vormen voor de (financiële) belangen van de bank en de continuïteit en/of integriteit van de financiële sector. Deze gedragingen zijn te kwalificeren als een strafbaar feit, zodat ook een het criterium voor opname in het EVR is voldaan.
- 2.16 De registraties in de interne en externe registers voldoen aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. Bij het bepalen van de registratie duur heeft de bank meegewogen dat de consument zijn moeder heeft geïnformeerd over wat er gebeurd was en dat direct daarna contact met de bank is opgenomen.
- 2.17 Gelet op het feit dat de consument zijn telefoon (inclusief Rabo-app), toegangscode, pinpas en pincode in strijd met de bankvoorwaarden aan een derde heeft verstrekt, kan niet van de bank verlangd worden dat zij de bankrelatie continueert.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het interne register en de externe registers.
- 3.2 Omdat het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie en uit het verweer van de bank blijkt dat de persoonsgegevens van de consument ook daarin zijn opgenomen, verstaat de commissie de vordering van de consument zo dat hij ook de verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie vordert.
- 3.3 Verder heeft de consument herstel van de bancaire relatie gevorderd.

Het juridisch kader voor de beoordeling van de externe registraties

- 3.4 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor vier jaar geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Dit houdt het volgende in.
- 3.5 Elke bank houdt een Incidentenregister bij. Doet zich een Incident voor, dan wordt dit Incident omschreven in het Incidentenregister, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkenen worden vermeld (zie voor de definitie van het begrip 'Incident' de bij deze uitspraak gevoegde relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021, hierna: PIFI). Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de bank hebben toegang tot dit systeem. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met afdelingen veiligheidszaken van andere banken kan worden uitgewisseld.
- 3.6 De bank kan daarnaast besluiten om andere banken te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het Incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle banken toegang toe hebben. Medewerkers van andere banken kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van een bank. Vervolgens kunnen zij de informatie over het Incident opvragen bij de bank die de melding heeft opgenomen in zijn Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de bank die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere banken hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, zullen weigeren.
- 3.7 Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.
- 3.8 Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft, mogen banken niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).¹ Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument waren het PIFI 2021, de AVG en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht.
- 3.9 De commissie toetst eerst of de opname in het EVR terecht en proportioneel is. Omdat de gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het Incident dat in het Incidentenregister staat, is de registratie in het Incidentenregister toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.²

¹ Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

² Artikel 5.1.1 van het PIFI.

Als de melding in het EVR niet is toegestaan moet worden beoordeeld of de registratie in het Incidentenregister wel mag worden gehandhaafd.

Welke gegevens heeft de bank in de externe registers geregistreerd?

- 3.10 Zowel bij verweer als tijdens de zitting heeft de bank in het midden gelaten welk type persoonsgegevens in de registers is opgenomen. Enerzijds heeft de bank aangevoerd dat is voldaan aan de civielrechtelijke invulling van het begrip ‘Incident’. Anderzijds heeft de bank betoogd dat voldaan is aan het criterium dat de Hoge Raad stelt voor de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens.
- 3.11 De commissie merkt op dat voor de beoordeling van de vraag of de registraties van de persoonsgegevens al dan niet gehandhaafd mogen blijven allereerst vast dient te worden gesteld welk soort persoonsgegevens geregistreerd is. Dit om een juiste toepassing te kunnen geven aan de geldende wet- en regelgeving en het doel dat met die wet- en regelgeving gediend wordt.
- 3.12 Voor de vaststelling hiervan grijpt de commissie terug naar de brief van de bank van 17 mei 2022, waarin de bank de consument informeert over de reden van registraties. In deze brief schrijft de bank dat de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen, omdat hij betrokken is bij een poging tot een frauduleuze overboeking van € 9.000,30. Ook schrijft de bank dat hiervan aangifte is gedaan bij de politie.
- 3.13 Naar het oordeel van de commissie kan deze onderbouwing voor de registraties niet anders geduid worden dan dat sprake is van een registratie van strafrechtelijke persoonsgegevens zoals bedoeld in artikel 10 AVG.
- 3.14 Artikel 10 AVG bepaalt namelijk dat van strafrechtelijke persoonsgegevens sprake is als het gaat om persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen. Het enkele feit dat de bank aangifte heeft gedaan tegen de consument, geeft weer dat aan de definitiebepaling van artikel 10 AVG is voldaan. Maar ook los van de aangifte is de commissie van oordeel dat het registreren van persoonsgegevens van de consument vanwege betrokkenheid bij een frauduleuze overboeking past in de definitiebepaling van artikel 10 AVG.

De bank mocht de persoonsgegevens van de consument opnemen in het EVR

- 3.15 Nu de commissie vast heeft gesteld dat sprake is van verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens, ziet de commissie zich voor de vraag gesteld of de bank deze persoonsgegevens in het EVR mocht opnemen.

- 3.16 Artikel 5.2.1 PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Vereist is dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit.³ Dit betekent dat enkel een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit niet genoeg is; hier moet ook voldoende bewijs voor zijn. Een bank moet dus goede redenen hebben de gegevens te registreren en zij moet die redenen ook voldoende kunnen onderbouwen.
- 3.17 Tussen partijen staat vast dat de consument zijn pinpas en telefoon (met daarop de Rabo-app) heeft afgegeven aan een voor hem onbekende derde. Ook staat vast dat vervolgens een bedrag van € 9.000,30 op de bankrekening van de consument is bijgeschreven en dat dit bedrag afkomstig is van fraude.
- 3.18 Partijen verschillen van mening over de vraag of de vastgestelde feiten een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld van de consument aan een strafbaar feit oplevert. Als belangrijkste argument hiertegen heeft de consument aangevoerd dat hij zelf slachtoffer is geworden van dezelfde oplichter die verantwoordelijk is voor de frauduleuze overboeking.
- 3.19 De commissie stelt vast dat uit zowel de aangifte als de verklaring van de consument ter zitting volgt dat hij 's avonds laat bewust zijn bankpas en telefoon heeft afgegeven aan een wildvreemde en dat hij tijd heeft gehad om over dit besluit na te denken. Zo volgt uit de aangifte dat de consument op twee momenten aan de betreffende persoon kenbaar heeft gemaakt dat hij zijn pinpas c.q. pincode niet af zou geven. Uiteindelijk heeft de consument dat toch gedaan. Hiermee heeft de consument naar het oordeel van de commissie aanmerkelijk onvoorzichtig gehandeld, en bewust het aanmerkelijke risico genomen dat met behulp van zijn gegevens onrechtmatige handelingen zouden kunnen plaatsvinden. Vertaald naar het strafrecht leveren deze feiten en omstandigheden meer dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld op aan een strafrechtelijk te kwalificeren strafbaar feit, te weten (poging en/of deelneming aan) een vorm van witwassen.
- 3.20 Dat het handelen van de consument een strafrechtelijk te kwalificeren feit kan opleveren staat naar het oordeel van de commissie vast. Hiermee is voldaan aan de maatstaf zoals verwoord in randnummer 3.16. De bank heeft dan ook in redelijkheid tot de registratie in het EVR over kunnen gaan.

³ Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

De registratie voldoet aan het vereiste van subsidiariteit, maar niet aan het vereiste van proportionaliteit

- 3.21 Vervolgens toetst de commissie of de bank het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel voldoende in acht heeft genomen.⁴
- 3.22 Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registratie is om andere banken - vanuit de noodzaak tot het beschermen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector - erop te attenderen dat er met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van strafbare gedragingen. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.
- 3.23 Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de rechten en belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op fraudegerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument op bescherming van zijn privacy en dan zijn belang om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. In dat laatste belang wordt de consument door de registratie voor de duur van vier jaar beperkt.
- 3.24 De commissie is van oordeel dat de duur van de registraties van de persoonsgegevens van de consument niet proportioneel is. De consument is een jonge jongen die ten tijde van het gebeurde 19 jaar oud was. Via snapchat is hij benaderd door iemand die hem verleidde om de wereld van de crypto in te stappen. De consument is daarin verregaand naïef geweest en is in het verhaal meegegaan. Toen de betreffende persoon de volgende dag laat in de avond langskwam om de laatste handelingen te verrichten die nodig waren om met de handel in crypto te kunnen starten, heeft de consument zich - ondanks zijn bedenkingen op dat moment - laten ompraten en zijn spullen afgegeven. De volgende dag kwam de moeder van de consument erachter wat zich had afgespeeld. Tijdens de zitting verklaarde zij daarover dat de consument op dat moment nog in de veronderstelling verkeerde dat het allemaal wel goed zou komen en hij zijn spullen gewoon weer terug zou krijgen. Het was de moeder van de consument die direct doorhad dat het niet in de haak was en dat de bank geïnformeerd moest worden. Dit acht de commissie tekenend voor het beeld dat de commissie van de consument heeft gekregen. Gelet op hetgeen tijdens de zitting is besproken, heeft de commissie de overtuiging gekregen dat de consument uit hetgeen gebeurd is een wijze levensles heeft getrokken, en dat hij zich niet meer in dit soort situaties zal begeven. Verder ziet de commissie dat, alhoewel de consument laakbaar heeft gehandeld door zijn spullen af te geven, hij evengoed slachtoffer is geworden van de oplichter.

⁴ Zie artikel 5.2.1 van het PIFI.

Daarnaast weegt de commissie nog mee, zoals ook tijdens de zitting aan de orde is geweest, dat de bank voordat zij het besluit nam de persoonsgegevens van de consument te registreren hoor en wederhoor had dienen toe te passen.

- 3.25 Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat de bank er weliswaar belang bij had de persoonsgegevens van de consument extern te registreren, maar een langere externe registratie dan voor de duur van één jaar is volgens de commissie niet nodig voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens extern zijn verwerkt en dus disproportioneel. Omdat de registratie in het EVR inmiddels langer dan een jaar heeft geduurd, moet die die registratie dan ook verwijderd te worden.
- 3.26 Ten overvloede merkt de commissie nog op dat tijdens de procedure is gebleken dat het voor de consument als gevolg van de registratie in het EVR niet mogelijk was bij een andere bank een bankrekening te openen, nadat de bank de bancaire relatie beëindigd had. In een dergelijke situatie mag van de bank voortvarend handelen verwacht worden wanneer de consument zich bij de bank meldt voor een basis-bankrekening. Dat is gedurende een periode van twee maanden niet gebeurd, waardoor de bank in strijd heeft gehandeld met de zorg die van haar mag worden verwacht. Dit nadeel zou weggenomen kunnen worden door deze periode van de externe registratieduur af te trekken. Hiertoe zal de commissie niet overgaan omdat dit geen doel meer treft, nu de commissie zal beslissen dat de registratie in het EVR moet worden verwijderd.

De registratie in het Incidentenregister moet verwijderd worden

- 3.27 Vervolgens is de vraag aan de orde of de registratie in het Incidentenregister wel mag worden gehandhaafd.
- 3.28 De bank heeft de gegevens van de consument voorts voor de duur van vier jaar opgenomen in het Incidentenregister. In bovenstaande overwegingen is de commissie tot het oordeel gekomen dat de gedragingen van de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafrechtelijk te kwalificeren feit in de zin van art. 5.2.1 onder a en b van het Protocol opleveren. Dit brengt mee dat zijn persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het Incidentenregister en ook na afloop van het onderzoek naar het incident in dit register mogen blijven staan, nu hiermee het doel van dit register zoals omschreven in art. 4.1.1 van het Protocol is gediend.

3.29 De commissie ziet, aan de hand van de proportionaliteitstoets en gelet op de omstandigheden die onder 3.24 en 3.25 zijn genoemd, aanleiding de duur van de registratie in het Incidentenregister eveneens vast te stellen op één jaar, nu een langere opname van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister naar het oordeel van de commissie niet noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij in dat register zijn verwerkt. Dit brengt mee dat ook deze registratie van de persoonsgegevens van de consument verwijderd moet worden.

De interne registraties blijven in stand maar moeten wel verkort worden

- 3.30 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument ook, voor de duur van vier jaar, opgenomen in zijn interne registers, dat zijn de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. Deze registers vormen het interne waarschuwingsstelsel van de banken en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De gevolgen van registratie in deze registers zijn beperkt, omdat deze registratie uitsluitend werkt binnen de organisatie van de bank.
- 3.31 Omdat de registraties in de externe registers zijn toegestaan, zijn de interne registraties dat ook. Op de registratie in de interne registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij enig strafrechtelijk te kwalificeren feit bestaat. Een vaststelling die op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG ook voldoende is om de registratie in de interne registers te handhaven.
- 3.32 Ten aanzien van de duur van deze registraties dient evenals ten aanzien van de externe registraties getoetst te worden aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit.
- 3.33 Aan het beginsel van subsidiariteit is voldaan naar het oordeel van de commissie. Het doel van de registratie is om medewerkers van de bank erop te attenderen dat er met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest waarbij van fraude afkomstig geld op zijn rekening terecht is gekomen. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het IVR.
- 3.34 Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Dit brengt mee dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de verwerking te dienen doel, en dat dit doel in redelijkheid niet op een andere, voor de betrokkene minder nadelige, wijze kan worden verwezenlijkt. Het voorgaande houdt in dat het belang van de bank bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van registratie voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn.

- 3.35 De commissie is van oordeel dat de registraties van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratietermijn die de bank heeft gekozen, voldoen aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registraties impact hebben op de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden.

De commissie constateert echter ook dat de consument zijn betaalpas en telefoon met daarop de Rabo-app aan de oplichter heeft gegeven en zodoende de fraude mogelijk heeft gemaakt. De commissie is van oordeel dat deze gebeurtenis de speciale aandacht van de bank behoeft, zodat registratie van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR passend is.

- 3.36 Met betrekking tot de duur van de door de bank gekozen termijn (vier jaar) verwijst de commissie naar haar overweging bij randnummer 3.24 tot en met 3.26. In de daar weergegeven omstandigheden, en dan met name het feit dat de consument enige tijd heeft moeten wachten voordat hij weer zelfstandig deel kon nemen aan het betalingsverkeer, ziet de commissie aanleiding de registratieduur van de interne registraties met één jaar te verkorten.

Conclusie

- 3.37 De conclusie is dat de bank de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR en het Incidentenregister dient te verwijderen en de registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR dient te verkorten met één jaar, tot 14 februari 2025.

De beëindiging van de bancaire relatie

- 3.38 Bij de beoordeling van de beëindiging van de bankrelatie geldt als uitgangspunt dat de bank in beginsel bevoegd is de bankrelatie op te zeggen. Deze bevoegdheid staat in artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden (zie de bijlage). Op grond van die bepaling staat het de bank vrij de relatie met de consument op te zeggen indien daartoe voldoende aanleiding bestaat en de reden van opzegging aan de consument is medegedeeld.
- 3.39 De rechten en verplichtingen van partijen worden echter niet alleen bepaald door afspraken die zij met elkaar hebben gemaakt, maar ook door de redelijkheid en billijkheid die hun rechtsverhouding beheersen. De bank dient dan ook, mede gelet op de op haar rustende zorgplicht, rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van de consument. Dit is ook opgenomen in artikel 2 van de Algemene Bankvoorwaarden. Daarin staat dat de bank bij haar dienstverlening de nodige zorgvuldigheid in acht neemt en daarbij naar beste vermogen met de belangen van de consument rekening houdt (zie de bijlage).

Verder kan de bank geen beroep doen op haar opzeggingsbevoegdheid als dat in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn (artikel 6:248 lid 2 BW, zie de bijlage). Bij de beoordeling van de zorgplicht en de omstandigheden van het geval wordt enerzijds de bijzondere maatschappelijke positie van banken als uitgangspunt genomen, gelet op het belang van particulieren en bedrijven bij het kunnen deelnemen aan het bancaire verkeer. Anderzijds geldt dat banken belang hebben bij en verantwoordelijkheid hebben voor het beperken van risico's in verband met het betalingsverkeer.

- 3.40 De commissie is van oordeel dat de opzegging van de bankrelatie naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar is. Vaststaat dat de consument zijn bankpas aan een voor hem volstrekt onbekende heeft meegegeven en er vervolgens een van fraude afkomstig geldbedrag op zijn rekening is bijgeschreven. De commissie begrijpt dat het vertrouwen van de bank daardoor geschonden is en dat zij de relatie met de consument daarom opgezegd heeft. De vordering tot herstel van de bankrelatie wordt dan ook afgewezen.

Ambtshalve toetsing

- 3.41 De overeenkomst die in deze klachtprocedure centraal staat is gesloten tussen de financiële dienstverlener die bedrijfsmatig handelt en een consument. In dat geval vindt ook ambtshalve toetsing plaats aan het Europese en Nederlandse (consumenten)recht. Het beding dat voor de beoordeling van de klacht van de consument relevant is, te weten artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden, is door de commissie getoetst en niet oneerlijk bevonden.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de bank:

- De registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde Extern Verwijzingsregister verwijderd;
- De registratie van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR verkort tot 14 februari 2025.

De commissie wijst de vordering voor het overige af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de algemene voorwaarden

Relevante bepalingen uit de Algemene Bankvoorwaarden

Artikel 2 – Zorgplicht

Wij hebben een zorgplicht. U bent ook zorgvuldig tegenover ons en u mag van onze dienstverlening geen misbruik maken.

1. Wij zijn bij onze dienstverlening zorgvuldig en houden hierbij zo goed mogelijk rekening met uw belangen. Dit doen wij op een manier die aansluit bij de aard van de dienstverlening. Deze belangrijke regel geldt altijd. Andere regels in de ABV of in de voor producten of diensten geldende overeenkomsten en de daarbij behorende bijzondere voorwaarden kunnen dit niet veranderen. Wij streven naar begrijpelijke producten en diensten. Ook streven wij naar begrijpelijke informatie over die producten en diensten en de risico's ervan.

2. U bent zorgvuldig tegenover ons en houdt zo goed mogelijk rekening met onze belangen. U werkt eraan mee dat wij onze dienstverlening correct kunnen uitvoeren en aan onze verplichtingen kunnen voldoen. Hiermee bedoelen wij niet alleen onze verplichtingen tegenover u, maar bijvoorbeeld ook verplichtingen die wij in verband met onze dienstverlening aan u hebben tegenover toezichthouders of fiscale of andere (nationale, internationale of supranationale) autoriteiten. U geeft ons, als wij daarom vragen, de informatie en documentatie die wij daarvoor nodig hebben. Als het u duidelijk moet zijn dat wij die informatie of documentatie nodig hebben, geeft u die uit uzelf.

U mag onze diensten of producten alleen gebruiken waarvoor ze zijn bedoeld en hiervan geen misbruik (laten) maken. Denkt u bij misbruik bijvoorbeeld aan strafbare feiten of activiteiten die schadelijk zijn voor ons of onze reputatie of die de werking en betrouwbaarheid van het financiële stelsel kunnen schaden.

Artikel 35

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.

2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. Gedeeltelijke opzegging kan ook. In dat geval kunnen er bijvoorbeeld bepaalde overeenkomsten blijven bestaan.

3. Als er voor de beëindiging van een overeenkomst voorwaarden gelden, zoals een opzegtermijn, worden die nageleefd. Tijdens de afwikkeling van de relatie en de beëindigde overeenkomsten blijven alle toepasselijke voorwaarden van kracht.

Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 5 AVG

- I. Persoonsgegevens moeten:
 - a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
 - b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
 - c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
 - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
 - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 AVG

- I. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
 - b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
 - c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

- d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
- e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
- f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

- 2. (...)
- 3. (...)
- 4. (...)

Artikel 10 AVG

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG)

Artikel 33 UAVG

1. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt, indien:
 - a) de verwerking geschiedt door organen die krachtens de wet zijn belast met de toepassing van het strafrecht, dan wel door verwerkingsverantwoordelijken die deze hebben verkregen krachtens de Wet politiegegevens of de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens;
 - b) de verwerking geschiedt door en ten behoeve van publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken, indien: 1°. de verwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van de taak van deze verwerkingsverantwoordelijken of groepen van verwerkingsverantwoordelijken; en 2°. bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad; of
 - c) de verwerking noodzakelijk is in aanvulling op de verwerking van gegevens over gezondheid, bedoeld in artikel 30, derde lid, aanhef en onderdeel a, met het oog op een goede behandeling of verzorging van de betrokkene.
2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
 - a) ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
 - b) ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
3. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard over personeel in dienst van de verwerkingsverantwoordelijke mogen uitsluitend worden verwerkt, indien dit geschiedt overeenkomstig regels die zijn vastgesteld in overeenstemming met de procedure bedoeld in de Wet op de ondernemingsraden.
4. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
 - a) door verwerkingsverantwoordelijken die optreden krachtens een vergunning op grond van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus;
 - b) indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of
 - c) indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.
5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (PIFI)

2 Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.’

4.1.2 Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2 Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen.

Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

- a. De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
- b. In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
- c. Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.